

BUREAU EN REDACTIE:
DRUKKERIJ COLLEE
— (Naam- en plaats) —
TONGEREN.
Postcheques rekening n° 84855.
Telefoon 12

Abonnementsprijs: fr. 9 00 per jaar,
vooraf betaalbaar.
20 centimes het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven
en aankondigingen, moeten franco
gedaan worden aan den uitgever.

TONGEREN 9 MEI 1925.

IN DEN KOST.

Vóór den oorlog bestond in de werkende
klas het slecht gebruik dat vele kinderen
en aankondigingen, wanneer zij een
codeloos
loon begonnen te winnen, niets wilden bij-
dragen tot ontlasting hunner ouders of tot
verheffing van het huizeigen. Zij lieden
het grootste deel van hun loon achter tot
eigen genot en waren gelijk het roze
gezegd werd, bij hunne ouders in het kost...
aan zeven franken voor elke week. Ze be-
gripen niet of wilden niet begrijpen dat
hunne ouders voor hen vele opzorgingen
hadden moeten lijden en dat het slechts
biljklijk zou geweest zijn eenen tol van dank-
baarheid te betalen, hetgeen slechts een
geringe vergoeding ware geweest voor de
genoten zorgen.

Die wanoestand kwam ons opnieuwe te
hinnen bij het zien van het groot verteer
dat nu jonge snaken en meisjes maken.
Eenmaal hunne ouders winnen zij thans een
goed en groot loon, en 'tis dank aan dat
groot loon dat zij een wulpsch en luidrecht-
tig leven kunnen leiden. En 'tis wellicht
ook door hetzelfde misbruik dat zij thans
over veel geld beschikken. Zij geven gele-
lijk aan hunne ouders niet al wat zij redelij-
k verschuldigd zijn, weigeren voldoende
bij te dragen in de kosten van 't huizeigen
en gaan op zwier tot ontstichting der me-
nigte en tot droefheid wellicht hunner
ouders en jongere broeders en zusters, die
er even veel door lijden, wanneer deze laat-
sten nog geen loon verdienen.

Er wordt gezegd, en 'tis goed aan te
nemen, dat een huisvader met zijn eigen
loon, al is dit in evenredigheid v an de nood-
wendigheden, geen grootzwaar kan ma-
ken. De hulp van een of twee hoonbre-
kende kinderen zou wel te pns komen. Maar
het slecht gebruik van vóór den oorlog zal
hier andermaal toegepast worden. De kin-
deren zijn slechts in den kost bij hunne
ouders en zullen het grootste gedeelte van
hun loon achterhouden om wulpsch en luid-
rechtig in straat en steeg te kunnen leven.
De kleederdracht der jonkheer zijst ge-
noeg aan dat zóó moet wezen, buiten
hun dwaas verteer aan allerharer snoep-
rij, voor cinemas, danszalen, en meet andere
uitbuitingen ten nadeele van gezondheid
en goede zeden. En het blijft daar met
de onoorlijkheid groeit immer aan, de
misdadigheid eveneens. Daarom moet er
tegen de buiten het rechtbaar leven over
niets dan over dieverijen, over misbruik van
vertrouwen, omdat zij met het loon dat
aan hunne ouders toekomt, niet voldoende
kunnen zwieren en de «grooten» v-
thangen.

ters verdwijnt onder dit opzicht ook alle
schaamte: zij zijn ook meer te vinden in
de straten, in cinemas en danszalen dan
in deftig gezelschap of bij den amschikken
Laard. Hunne eekwahrheid in onderwys en
geleerdheid licht er even merklijk voor,
zoodat er in de handels- en nijverings-
wereld, alsmee in oesaren en elders, telover
de aentertigheid over jonge bedienende ge-
kwaagd wordt.

Zij hebben ten andere geen gevoel
meer voor hun vak. Zij willen niet anders
alles weten of beter weten, en zijn t-
wening of niets bekwaam. Opmerkingen hun-
ner overnuten treiten hen niet. Zij staan
niet gelijk met oegenoemde werkteiden,
die voortgaan op het feit dat zij bij ge-
neuk aan werkteiden, niet kunnen ge-
mist worden, en degnave mogen knoeien
en slecht werk leveren. Maar die ook
cindigen en dan zal het wellicht, voor hen
te laat zijn om nog in aanmerking te
komen.

Als kostgangers bij hunne ouders of
elders zullen zij niet welkoon zijn; als
kroetenrekters evenmin. Zij zullen ver-
zorgden worden voor meer klaarziende
jongelingen, die gebruik hebben gemaakt
van allerhande instellingen om tever
kennenissen op te doen en zich te harrassen
in den strijd om het leven, die later bittere
verhoudingen zal aannemen. Des te onge-
makkelijker zal het wezen voor hen die
altes verwaarloosen, en eer en deugd opoffer-
ten voor allerhande dwaasheeden.

dit, hierop voortbouwend, het brenat tot
een deftig lid der samenleving omeat het
voelt en inziat al wat het zijn ouders te
sanken heeft.

Maar des te droefiger is helaas het lot
van hen, die tot een rijpere leeftijd geko-
men inzien dat hunne ouders aan hen, de
kinderen, niet geven wat ze reeren moesten
en dat ze de daden hunner ouders afken-
zen moeten. Dan schijnen aan al de jeug-
dige herinneringen als een ijdel iets omdat
de lessen die zij ontvingen enkel woorden
waren zonder naden.

Zij voelen het aan hun zelf dat het be-
trouwen in hun ouders geschoft is, en de
grootte kracht die zóó menigen in moeilij-
ke omstandigheden staande hield, enkel
het geluk; «vader of moeder zouden zóó
niet handelen» bestaat voor hen niet.

«Wederom worden de stoffelijke over-
blijfselen der verbodenwaardige teruggezet
in het graf, waar dagelijks geloovigen ko-
men neerknielen om raad en voorspraak.

«Wederom worden de stoffelijke over-
blijfselen der verbodenwaardige teruggezet
in het graf, waar dagelijks geloovigen ko-
men neerknielen om raad en voorspraak.

de volgorde der terechtstelling te bepalen.
Eerst kwam Morris Diamond, welke den
ter dood veroordeelden verleent, en vergezeld
van een rabbijn. Alvorens in den elektrise-
sche stoel te gaan zitten zegde hij dat hij
gedurende den oorlog zijn leven voor het
land heeft in gevaar gesteld, en dat zijn
land hem wel zulke dood had kunnen spa-
ren.

«Wederom worden de stoffelijke over-
blijfselen der verbodenwaardige teruggezet
in het graf, waar dagelijks geloovigen ko-
men neerknielen om raad en voorspraak.

leid, door den broeder van het slachtoffer,
wonende te Brussel.

«Wederom worden de stoffelijke over-
blijfselen der verbodenwaardige teruggezet
in het graf, waar dagelijks geloovigen ko-
men neerknielen om raad en voorspraak.

Een grootsch werk.

Te midden het zebelijc verval, dat dage-
lijks brutaler aan het licht komt, schijnt
er maar een middel ter verbetering vol-
doende: verheffing van het huizeigen.
Immers toch, lijk de zes samengesteld is uit
druppels water, zoo ook vormt de vereeni-
ging der ontfelbare gezinnen het groote
schaam der maatschappij, vertert niet
«entelings deze verschillende deelen, dan
komt men al spoedig tot een groot geheel,
tot een goede maatschappij.

«Wederom worden de stoffelijke over-
blijfselen der verbodenwaardige teruggezet
in het graf, waar dagelijks geloovigen ko-
men neerknielen om raad en voorspraak.

BUITENLAND.

FRANKRIJK.
Bond der Gelukzaligverklaring van
Bernadette Soubirons.

«Wederom worden de stoffelijke over-
blijfselen der verbodenwaardige teruggezet
in het graf, waar dagelijks geloovigen ko-
men neerknielen om raad en voorspraak.

BUITENLAND.

FRANKRIJK.
Bond der Gelukzaligverklaring van
Bernadette Soubirons.

«Wederom worden de stoffelijke over-
blijfselen der verbodenwaardige teruggezet
in het graf, waar dagelijks geloovigen ko-
men neerknielen om raad en voorspraak.

Gemengde berichten

Zonderling geval.

«Wederom worden de stoffelijke over-
blijfselen der verbodenwaardige teruggezet
in het graf, waar dagelijks geloovigen ko-
men neerknielen om raad en voorspraak.

Gemengde berichten

Zonderling geval.

«Wederom worden de stoffelijke over-
blijfselen der verbodenwaardige teruggezet
in het graf, waar dagelijks geloovigen ko-
men neerknielen om raad en voorspraak.

Gemengde berichten

Zonderling geval.

«Wederom worden de stoffelijke over-
blijfselen der verbodenwaardige teruggezet
in het graf, waar dagelijks geloovigen ko-
men neerknielen om raad en voorspraak.

MENGLWERK VAN «DE POSTRIJDER».

— Nu ja, dat hebt gij mij reeds honder-
den malen gezegd.
— Op reis zijnde...
— Ik kan er een liedje van fluiten
— Terwijl de genadige Gravin...
— Al genoe, genoe, zeg ik u...
— Met het lieve wicht op den arm...
— Zult gij zwijgen?
— Door den hemel wandeled.
— Verhaal dan in 's hemels naam! riep
de jager gramsmogert uit, terwijl hij zijne
oorts diep in de oogen trok, en zich op ene
bank wierp of hij slapen wilde. Er zag ik
kans den stroom tegen te houden, dan a
het zwijgen te leeren.

MENGLWERK VAN «DE POSTRIJDER».

— Nu ja, dat hebt gij mij reeds honder-
den malen gezegd.
— Op reis zijnde...
— Ik kan er een liedje van fluiten
— Terwijl de genadige Gravin...
— Al genoe, genoe, zeg ik u...
— Met het lieve wicht op den arm...
— Zult gij zwijgen?
— Door den hemel wandeled.
— Verhaal dan in 's hemels naam! riep
de jager gramsmogert uit, terwijl hij zijne
oorts diep in de oogen trok, en zich op ene
bank wierp of hij slapen wilde. Er zag ik
kans den stroom tegen te houden, dan a
het zwijgen te leeren.

MENGLWERK VAN «DE POSTRIJDER».

— Nu ja, dat hebt gij mij reeds honder-
den malen gezegd.
— Op reis zijnde...
— Ik kan er een liedje van fluiten
— Terwijl de genadige Gravin...
— Al genoe, genoe, zeg ik u...
— Met het lieve wicht op den arm...
— Zult gij zwijgen?
— Door den hemel wandeled.
— Verhaal dan in 's hemels naam! riep
de jager gramsmogert uit, terwijl hij zijne
oorts diep in de oogen trok, en zich op ene
bank wierp of hij slapen wilde. Er zag ik
kans den stroom tegen te houden, dan a
het zwijgen te leeren.

MENGLWERK VAN «DE POSTRIJDER».

— Nu ja, dat hebt gij mij reeds honder-
den malen gezegd.
— Op reis zijnde...
— Ik kan er een liedje van fluiten
— Terwijl de genadige Gravin...
— Al genoe, genoe, zeg ik u...
— Met het lieve wicht op den arm...
— Zult gij zwijgen?
— Door den hemel wandeled.
— Verhaal dan in 's hemels naam! riep
de jager gramsmogert uit, terwijl hij zijne
oorts diep in de oogen trok, en zich op ene
bank wierp of hij slapen wilde. Er zag ik
kans den stroom tegen te houden, dan a
het zwijgen te leeren.

MENGLWERK VAN «DE POSTRIJDER».

— Nu ja, dat hebt gij mij reeds honder-
den malen gezegd.
— Op reis zijnde...
— Ik kan er een liedje van fluiten
— Terwijl de genadige Gravin...
— Al genoe, genoe, zeg ik u...
— Met het lieve wicht op den arm...
— Zult gij zwijgen?
— Door den hemel wandeled.
— Verhaal dan in 's hemels naam! riep
de jager gramsmogert uit, terwijl hij zijne
oorts diep in de oogen trok, en zich op ene
bank wierp of hij slapen wilde. Er zag ik
kans den stroom tegen te houden, dan a
het zwijgen te leeren.

MENGLWERK VAN «DE POSTRIJDER».

— Nu ja, dat hebt gij mij reeds honder-
den malen gezegd.
— Op reis zijnde...
— Ik kan er een liedje van fluiten
— Terwijl de genadige Gravin...
— Al genoe, genoe, zeg ik u...
— Met het lieve wicht op den arm...
— Zult gij zwijgen?
— Door den hemel wandeled.
— Verhaal dan in 's hemels naam! riep
de jager gramsmogert uit, terwijl hij zijne
oorts diep in de oogen trok, en zich op ene
bank wierp of hij slapen wilde. Er zag ik
kans den stroom tegen te houden, dan a
het zwijgen te leeren.

ORSINO
DE BANDIET
ROTSEVESTING.

— Zijt gij nog niet wijzer, Morilla! zei
tot zijn zestigjarige wederhelft de oude
jager van den graaf Desmetti, die van de
recht teruggekeerd zijnde, zich 't zag hield
met zijn geweer los te schreeven, zijt gij
nog niet wijzer met uwe malen droomen en
voorteekenen? Bij den hemel, vnu, ver-
volgd hij eenigzins driftig; het verstand
legt men komt niet voor de jaren, doch zij
zal het wel eeuwig wegblijven, of ge moet
dien ouden sikkebaard van een Mathusa-
lem, van wien de Prior uit het Franciscan-
er klooster ons zóó veel wonderen ver-
haalde, toen hij hier tegen het onweder
ene schuilplaats zocht, wilen besochten
en het duizendtalteje volgden.

ORSINO
DE BANDIET
ROTSEVESTING.

— Zijt gij nog niet wijzer, Morilla! zei
tot zijn zestigjarige wederhelft de oude
jager van den graaf Desmetti, die van de
recht teruggekeerd zijnde, zich 't zag hield
met zijn geweer los te schreeven, zijt gij
nog niet wijzer met uwe malen droomen en
voorteekenen? Bij den hemel, vnu, ver-
volgd hij eenigzins driftig; het verstand
legt men komt niet voor de jaren, doch zij
zal het wel eeuwig wegblijven, of ge moet
dien ouden sikkebaard van een Mathusa-
lem, van wien de Prior uit het Franciscan-
er klooster ons zóó veel wonderen ver-
haalde, toen hij hier tegen het onweder
ene schuilplaats zocht, wilen besochten
en het duizendtalteje volgden.

ORSINO
DE BANDIET
ROTSEVESTING.

— Zijt gij nog niet wijzer, Morilla! zei
tot zijn zestigjarige wederhelft de oude
jager van den graaf Desmetti, die van de
recht teruggekeerd zijnde, zich 't zag hield
met zijn geweer los te schreeven, zijt gij
nog niet wijzer met uwe malen droomen en
voorteekenen? Bij den hemel, vnu, ver-
volgd hij eenigzins driftig; het verstand
legt men komt niet voor de jaren, doch zij
zal het wel eeuwig wegblijven, of ge moet
dien ouden sikkebaard van een Mathusa-
lem, van wien de Prior uit het Franciscan-
er klooster ons zóó veel wonderen ver-
haalde, toen hij hier tegen het onweder
ene schuilplaats zocht, wilen besochten
en het duizendtalteje volgden.

ORSINO
DE BANDIET
ROTSEVESTING.

— Zijt gij nog niet wijzer, Morilla! zei
tot zijn zestigjarige wederhelft de oude
jager van den graaf Desmetti, die van de
recht teruggekeerd zijnde, zich 't zag hield
met zijn geweer los te schreeven, zijt gij
nog niet wijzer met uwe malen droomen en
voorteekenen? Bij den hemel, vnu, ver-
volgd hij eenigzins driftig; het verstand
legt men komt niet voor de jaren, doch zij
zal het wel eeuwig wegblijven, of ge moet
dien ouden sikkebaard van een Mathusa-
lem, van wien de Prior uit het Franciscan-
er klooster ons zóó veel wonderen ver-
haalde, toen hij hier tegen het onweder
ene schuilplaats zocht, wilen besochten
en het duizendtalteje volgden.

ORSINO
DE BANDIET
ROTSEVESTING.

— Zijt gij nog niet wijzer, Morilla! zei
tot zijn zestigjarige wederhelft de oude
jager van den graaf Desmetti, die van de
recht teruggekeerd zijnde, zich 't zag hield
met zijn geweer los te schreeven, zijt gij
nog niet wijzer met uwe malen droomen en
voorteekenen? Bij den hemel, vnu, ver-
volgd hij eenigzins driftig; het verstand
legt men komt niet voor de jaren, doch zij
zal het wel eeuwig wegblijven, of ge moet
dien ouden sikkebaard van een Mathusa-
lem, van wien de Prior uit het Franciscan-
er klooster ons zóó veel wonderen ver-
haalde, toen hij hier tegen het onweder
ene schuilplaats zocht, wilen besochten
en het duizendtalteje volgden.

ORSINO
DE BANDIET
ROTSEVESTING.

— Zijt gij nog niet wijzer, Morilla! zei
tot zijn zestigjarige wederhelft de oude
jager van den graaf Desmetti, die van de
recht teruggekeerd zijnde, zich 't zag hield
met zijn geweer los te schreeven, zijt gij
nog niet wijzer met uwe malen droomen en
voorteekenen? Bij den hemel, vnu, ver-
volgd hij eenigzins driftig; het verstand
legt men komt niet voor de jaren, doch zij
zal het wel eeuwig wegblijven, of ge moet
dien ouden sikkebaard van een Mathusa-
lem, van wien de Prior uit het Franciscan-
er klooster ons zóó veel wonderen ver-
haalde, toen hij hier tegen het onweder
ene schuilplaats zocht, wilen besochten
en het duizendtalteje volgden.